

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvat̃is, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

413. Die sancti Francisci Xaverij. De victoria sui sine fine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

De S. Xaverio.

Aspiciam genuinum sancti Ignatij filium igneum, spiritu ejus plenum, suis unice suadentem victoriam sui, hoc inquires tantum didici ex optimo parente nostro: si hoc fiat, sufficit. Petam eum imitari,

Conf. 1. Victoriam sui in sancto Xaverio respiciam *fructum amoris proprii*, id est, peccatorum, quia (ut refert P. Bartolus in Asia sua, fol. 432.) à Nativitate sua, nec corpus, nec animam ulla foeditate unquam contaminavit. Confessarij autem ejus facti sunt, quòd in nulla specie lubrica unquam labie venialis deliberatæ, eum damnare potuerint. Qui etiam dormiens occurrenti speciei malæ usque ad venarum pectoris læsionem & sanguinem se opposuit. Cùmque adhuc Juvenis in viridi ætate persona pulcher, vultu amabilis, & sanguineus esset, qui humor in eo prædominabatur, nobilitate illustris, jurisque sui, nunquam adduci potuit, ut se alicui malè olenti crederet amicitia.

Conf. 2. Victoriam sui in S. Xaverio respectu *ramorum amoris proprii*. seu passionum, quarum habuit ingens dominium, ex heroicis suis victorijs, dum puer Elephantiaci ore
cepit,

terfit, dum leprosum & crustis morbidis co-
opertum lavit, & postmodum aquam illam
ore bibit, factaque oratione sanitati eun-
dem leprosum restituit, subinde tota septi-
manâ à Dominica Palmarum ad Sabbatum
sanctum nihil bibit, nihil comedit Denique
nemo devotissimè usque ad extremum spi-
ritum omnia incommoda suffert, qui pas-
siones suas non domuerit. Atqui de sancto
Xaverio in Bulla Canon. refertur: *Contractis
ob assiduos labores morbis gravissimis, sæpius
nausfragium passus est, æstus, frigoris, nudita-
tis, vigiliarum, sitis, famis incommoda de-
votissimè sustinuit.*

Conf. 3. Quomodo per amorem Dei, &
proximi radicem amoris proprii extirpave-
rit. Quia à Deo quidem solationum satis ac-
cepit, sed pro Deo & proximo agere, atque
pati nunquam satis potuit, quæ sine fine
amplius expetebat. Et hæc est differentia
Naturæ, artis, & virtutis perfectæ. Illa duo
sunt definita: quia animal non omni tem-
pore sibi simile gignit: nec Pictor quavis
ætate excellit, tremunt manus, hebescent
oculi, sed virtus, morumque perfectio im-
mensa est, gradus infiniti, vita tota, quam-
vis ad finem usque mundi producta, augeri
potest Cujus metam nec ipse quidem Paulus
attingisse se fatetur. Ad Philipp. 3. Quid ergo
ips

De Immaculata Conceptione. 735

ipfi de nobis statuere debemus, qui tanto intervallo distamus ab Apostoli & Xaverij perfectione, qui postquam Chinas conversurus erat, per septentrionem redire voluit in Europam, & inibi Tartariam, terraque redux Africam, atque ita totum, quâ latè patet, orbem uni Deo subijcere. Orabo corâ Venerabili Orationem S. Francisci Xaverij.

Neque ad amandum te Domine, movet cor meum illud coelum, oblatum in præmium bene te amanti, neque ille a deo communis me movet horror, quod, qui te non amat, ei infernus fit apertus. Tu moves, ô mi Deus! mi Redemptor! quem in hac cruce video suffixum, movet me corpus adeò dilaceratum; movent clavi, sanguis, dolores; movent opprobria tua, & mors, quam pro me reo perpeffus es. His me moves DEVS meus ad tam sincerum amorem, qui integer durabit, etsi præmium cœli, & exilium inferni deficerent ex toto. Nil mihi dando habere potes amorem meum, quia nil sperando te amo, & amabo, quia es Deus meus.

MEDITATIO CCCCXIV.

De Immaculata Conceptione.

De adherentia B. V. Deo.

Aspiciam B. Virginem sine umbra labis totam lucidam, amictam sole gratiæ. Perâ partem aliquam ejus gratiæ, *Conf.*